

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio III. Quæ sit diuisio dæmoniacæ Magiæ, & de libris eius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

illi in sinu incomprehensibilitatis e vestigio collocarunt furtim, & sub præstigiariū crepundijs educandam. Quæ mox in grandiozem atatem adulta, iamq; pinnulis præmunita, euolauit in fatuorum arces ibiq; nidulans, credulitatem peperit. Quæ utpote parentis beneficijs grata, illam mucud emittit, & quasi avτικλαπυζει, aliqui breui interituram.] Hæc ille, pari acumine & veritate. Pergamus nos quoque pro Veritate configere, & Vanitatem expugnare, & fugatis timore & impudentia, labyrinthum illum incomprehensibilitatis (quis enim, quæ nihil sunt, vel intelligat, vel comprehendat?) Theologiæ veræ filo permetiri: & præstigiariū crepundijs in lucem prolatis, tandem fatuorum hanc arcem demoliri, & è nidulis suis credulitatē ad eod perniciosam profligare: quod vtinam Deus Opt. Max. nobis largiatur.

QVÆSTIO III.

Quæ sit diuisio demoniacæ Magiæ, & de libris eius.

Utm nulla sit Theurgia neque alba Magia, sequitur, omnem hanc prodigiosam Magiam, non aliam, quam Goetiam & nigram: hanc solemus vocare Magiam specialem. eam Archimagus in duas, species distinguit. vnam, cuius cultores dicit se dæmoni submittere, ei sacrificare, & eum adorare: alteram quam ipse vellet persuadere à pacto cum dæmonibus immunem esse, sed eam dæmonibus vel nutis imperare, virtuteque quadam diuinorum nominum adiuratos aduocare, & cogere, priorem illam fatetur esse legibus humanis diuinisque veritatem, nefandissimam, & cunctis ignibus plectendam. posteriorem

A asserit, conseq̄ui quidem quod præterdit, nempe dæmones cogere (quod post ostenditur esse idoneum) sed tamen manifestis periculis illusionum obnoxiam esse. De priore verum est eius testimonium, de posteriore bis mentitur: primo, dum negat eam niti fœdere cum dæmonibus inito: nam reuera semper expresso vel tacito pacto corrūpitur? *Secundo, cū asserit ea dæmones cogi, de quo postea. Volūt veritæ huius Magiæ inuentorē fuisse, quendam Mercuriū sic contra Symmachum. Prudentius, & Saluberiensis li. i. Polycrat. c. 9. alij quendam Zabulum quem ego non alium existimo ab ipso cacodæmone, cui D. Cyprianus & alij Patres hoc nomen tribuunt) deinde magistrum laudant, quendam Barnabam Cyprium (hunc cōfinxere in contumeliam D. Barnabæ Apostoli, vt de formi suæ meretrici lenocinarentur.) Item ostentant, paris mendacij iactantiā, libros adæ, Abelis, Enoch, Abrahamæ, Pauli, Cypriani, Honorij, Alberti Magni, & aliorum, & blasphemæ mentientes dicunt, quæ his libris continentur, ea fuisse tradita ab Adami custode angelo Razielle, & à Tobia Comite Raphaële reuelata. Prætexunt etiam Salomonis auctoritatem, cuius quandam *Claniculam* (quam egregiè refutat Bap. Segnius lib. de vero studio Christiano c. 7.) & aliud ingens volumin in septem distinctum obrudunt, plenum Sacrificijs & incantationibus dæmonum. Hunc librum Iudæi & Arabes in Hispaniâ suis posteris hæreditario iure relinquebāt, & per eum mira quædam atque incredibilia operabantur. Sed quotquot inueniri potuerunt, exemplaria iustissime flammis inquisitores fidei concremarunt, & vtinam vltimum exemplar nacti fuissent a. Vix dubito aliquod in manus Ioan. Tritthemij incidisse, vnde & partitionem & materiam suæ*

Stega-

a Eimericus Director inquisitor. p. 2. c. 28 & Penna ibi comment. 53. meminit Nicetas hist. li. 4.

Steganographia, periculi & superstitionis plenissima, acceperit, cuius operis nomen, quod nondum prohibitis ab Ecclesia libris sit insertum, suspicor accidisse: quia liber nondum typis vulgatus, in paucorum manus incidit: alioqui, quando prohibiti libri omnes Magici, satis ille prohibitis censendus, qui inter alios familiam ducat. idem dixerim, de Agrippæ libris tribus de *occulta Philosophia*, & omnium perniciosissimo *quartoseorim* postea addito & edito: necnon de Thomæ Eboracensis, Petri Aponi & similibus venenis, & *libro artis Grimoyria*: qui, Patrum nostrorum ætate, circumferebatur docens mortuorum euocationes. Omnia horum placita scelestæ, de antiquioribus etiam illis operapretium duco Archimagi verba ascribere. credendum illi in arte sua, nec magistri auctoritatem discipulis licet subterfugere. sic ergo scribit: *Hi libri acutius intuenti præceptorum suorum canonem, ritum, consuetudinem verborum, & characterum genus, constructionis ordinem, usulam phrasim, aperte sese produnt, non nisi meras nugas & imposturas continere, & posterioribus temporibus à perditissimis perditionum artificibus esse constitos, ex profanis quibusdam obseruationibus, nostræ religionis ceremonijs permixtis, insitisque ignotis multis nominibus ac signaculis, ut perterreant rudes & simplices, & stupori sint insensatis, & his qui nesciunt bonas litteras.* Hæc miser ille, qui, videns meliora, in finem usque vitæ deterioribus adhæsit.

QVÆSTIO IV.

De basi Magiæ huius siue de pacto, expresso, & implicito.

A Oncl. i. Omnes operationes magica, veluti basi, inmittuntur pacto per magos cum dæmone inito: ita ut quotiescunque collibitum mago aliquid efficere adinuenit artus sua, expresse, vel implicitè teneatur à dæmone poscere, ut ex conditio concurrat.]

B Probatur hoc primo Patrum auctoritate. D. Cyprianus a dicit, eos habere fœdus cum dæmone. D. Augustini verba b retulit Gratianus in Decretorum codicem, quæ sunt ista: *Omnes artes huiusmodi, vel nugatorie, vel quædam superstitionis, ex quadam pestifera societate hominum & dæmonum, quasi pacta infidelis & dolosa amicitia, constituta.*

C Probatur deinde ex iure ciuili, sanctione Imperatoria c: *Multi magicis artibus vsi elementa turbare, vitam insontium labefactare non dubitant, & manibus accitis (sic legendum) audent ventilare, ut quisquis suos conficiat malis artibus inimicos: hos (quoniam natura peregrini sunt) seralis pestis absumat.*

D Tertio, id statuitur credendum articulis Paritiensis scholæ d in hæc verba: *Quod inire pactum cum dæmonibus tacitum vel expressum, non sit idololatria vel species idololatriæ: Error. Et intendimus esse pactum implicitum in omni obseruatione superstitiosa, cuius effectus non debet à Deo vel natura rationabiliter expectari.*

E Quarto id ratio persuadet. hoc enim & multi mali homines optant, & dæmō cupit: nec eorum id vires superat. docet hoc Isaias Propheta e, apud quem impij dicunt *percussimus fœdus cū morte & cum inferno fecimus pactum.* quod S. Thom. satis probabili interpretatione

a li. dedu
plici mar-
yi.
b lib. 2. de
doct.
Christia.
ca. 23. ha-
ber. c. il-
lud. v. vl.
26. q. 2.
c. l. multi.
C. de ma-
lefi. & ma-
hemar.

d artic. 3.

ec. 28. v. 15